

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 98. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139964682384/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

2.

Dog Tiden gaaer,
Og Ende faaer,
O Gud skee Lof, men, milde Frelser, naar?
Hvert Øjeblik,
Ja hver en Aare-Pik
Gjør Længsels Nik,
O min Immanuel!
Jeg længes efter dig ihjel.
Det seer du vel.
Hvorlænge, ak!
Hvorlænge hier dog vor søde Samfings Dag!

Nr. 335. - LH.

1.

Aldrig jeg meere paa Verden vil tænke.
Himlen, kun Himlen jeg længes at see.
Jordiske Frighed er tungeste Lænke.
Glæden er grundet paa Piller af Sne.
Kalken er dejlig, som Vellyst vil skænke;
Men den er blandet med giftigste Vee.
Aldrig jeg meere paa Verden vil tænke.
Himlen, kun Himlen jeg længes at see.
Medens de Stolte sig sminke og svenke, 68
Maatte vel Ormene hiertelig see.
Aldrig jeg meere paa Verden vil tænke.
Himlen, kun Himlen jeg længes at see.

2.

JEsu! som Himlen os alle fortiente,
Kom dog at redde og hente os snart!

2, 5: *Aare-Pik*] pulsslag. — 2, 6: *Nik*] Nogen tilsvarende anvendelse af ordet er ikke kendt; måske er det en reminiscens efter Kingos kærlighedsarie *Chrystis*, strofe 12: 'Tiden brød Begge Hierters skulte nich'. *Nik* er her formentlig = tysk *Neigung*, tilbøjelighed (P. Diderichsen). — 2, 7: *Immanuel*] Gud med os, benævne-else for Jesus, Es. 7, 14; Mt. 1, 23. — 2, 8: jfr. Højs. 2, 5; 5, 8. — 2, 11: *vor Samfings Dag*] den dag, da vi skal samles som brudegom og brud. — *Nr. 335 - LH.* Original. — 1, 5-6: jfr. Joh. Ab. 17, 4; 18, 6. — 1, 9: *svenke*] svaje (nr. 350, 2, 6), svansé. — 1, 10: *Ormene*] som skal fortære deres legemer.

Mange i Troen begyndte; men endte
Med den i Ørken ubændige Part.
Som i de Dage, da Noah han skiendte,
Saadan er ogsaa nu Tidernes Art.
JEsu! som Himlen os alle fortiente,
Kom dog at redde og hente os snart!
Himlen, paa Himlen allene vi vente,
Himlen, derinde at blive forvart.
JEsu! som Himlen os alle fortiente,
Kom dog at redde og hente os snart!

Nr. 336. - LIII.

I.

Midt igiennem Nød og Fare
Vejen gaar til Paradiis,
Du maa giennem Torne-Riis,
O du Lammets Brude-Skare!
Du maae over Bjerg og Dal,
Hiem til Zions Brude-Sal.
69 Dog det bliver let at glemme
Første Øjeblik der hiemme.

2.

Ej! saa lad dig intet trykke,
Sulamith! paa denne Jord,
Efterdi den er saa stoer,

2, 4: med] sammen med; den i Ørken ubændige Part] den tøjlesløse del (Part) af menneskehedem, som holder til i verdens arken a: i tomheden, jfr. nr. 137, 1, 1 fig. — 2, 5: de Dage, da Noah han skiendte] dagene forud for syvfloden, da Noa irettesatte de ugudelige, 2. Pet. 2, 5. Hvor Noa kaldes retfærdighedens forkynder. — 2, 16: forvart] gemt.
Nr. 336 — LIII. Original. — 1, 4-8 og 2, 8: Man kunne tænke sig, at Joh. Ab. 14, 1-4 her lå til grund: Zion nævnes; Brude-Skaren a: brudsfølget kunne være de 144000, som følger lammet, hvor det går, og ordene: kan man dig for Thronen høre, kunne sigte til »den nye sang«, som synges foran tronen. Lighederne er dog vist for usikre, og salmen har træk, som ikke peger i denne retning: den tornefulde vej til paradís, Zions brudesal, som ikke passer syndertig godt til Zions bjerg i Joh. Ab. 14, 1; det at lode sig høre for tronen kan lige så godt stamme fra Joh. Ab. 7, 9 fig. Snarere er salmen blot gennemtonet af forskellige, ret ubestemte bibelske klange, som digteren uvilkaarlig har grebet for at udtrykke sin stemning. — 1, 3: Torne-Riis] tornekrat. — 1, 6: Zion] se under nr. 334, 1, 7. — 2, 2: Sulamith] bruden, Højs. 6, 13; er det sjælen som så ofte? eller menigheden, den samme flæthed, som i 1, 4 kaldtes brudeskaren?